Three exclusions are written

תלתא מיעוטי כתיבי

Overview

ר"ש maintains that in a case where two people carry out an object which neither of them could carry it out alone; they are both פטור, because the תורה wrote שייב (when s/he does it [in the singular]), one person is הייב, but if two do it, they are פטור דא then cites a ברייתא where in the aforementioned פסוק there are three limiting words ברייתא (each in the singular). The last exclusion in the ברייתא אחת אינו יכול וזה אינו יכול ויכול וזה אינו יכול וזה אינו יכול וזה אינו יכול ויכול אינו יכול אינו יכול ויכול אינו יכול אינו

תוספות responds to an anticipated question:

- יהא דנקט בעשותה בברייתא טפי מהנך משום שהוא מיעוט אחרון שבפסוק ובהא פליגיי And the reason the ממרא mentions the word בעשתה (as the limiting word), more than the others (either אחת, which also limit the liability to only one person), because בעשתה is the last limiting word in the פסוק, and they argue in this –

תוספות continues in a similar vein:4

ר"י שעשאה חייב כולי - ולא ידע רבינו יצחק דאמאי נקט במילתיה דרבי שמעון יחיד שעשאה חייב כולי - And the ר"י did not know why the גמרא mentions in the view of ר"י the phrase, 'an individual who did it is liable, etc. but two who did it are exempt' -

רלא נקט לישנא דלעיל העושה את כולה ולא העושה את מקצתה - And the גמרא did not mention the previous phrase (mentioned in the beginning of this same ברייתא), 'who does it entirely, but not who does only part of it'; why change it to 'יחיד שעשאה חייב וכו' −

responds תוספות

1

רeads; פסוק (in ייקרא ד,כז) reads; ויקרא לְאַ תַּעְשֶּׁינָה אָשֶׁר לְאַ תַעְשֶּׂינָה אָשֶׁר הָאָרֶץ בַּעֲשֹׂתָה אַחַת מִמָּצְוֹת יְהנָה אֲשֶׁר לֹא תַעְשֶּׂינָה וְאָשֵׁם.

² The ברייתא does not state explicitly which word excludes which particular case (ברייתא זה יכול וזה יכול וזה יכול וזה אינו).

agree that we exclude the first two (ד"ש ור"י and זה יכול וזה יכול וזה יכול וזה יכול וזה יכול וזה יכול וזה אינו (the view of מיעוט); they argue what is excluded by the third מיעוט (whether it is יחיד שעשאה בהוראת בי"ד or ד"ש ויכול וזה אינו יכול וזה אינו יכול וזה שעשאה בהוראת בי"ד or דיש וואר מיעוט (the view of יחיד שעשאה בחוראת בי"ד or דיש ווואר מיעוט וואר מיעוט וואר המועט המועט וואר וויש ווויש. It was important for מיעוט that he disagrees with בעשתה וויש.

⁴ See 'Thinking it over'.

⁵ Previously on the bottom of the "עמוד ב' reads העושה את כולה ולא העושה את כולה ולא העושה את מקצתה. We see that the word בעשתה את כולה ולא העושה is the word that excludes העושה מקצתה (one who does partly, because he is being helped by his partner). (at the end of the היכול וזה יכול וזה יכולה ולא העושה את בעשתה in the beginning of this ברייתא, namely העושה את כולה ולא העושה את כולה ולא העושה את מקצתה.

ושמא לישנא דשנים שעשאוה פטורין משמע טפי⁶ אפילו זה אינו יכול וזה אינו יכול:

And perhaps the phrase שנים שעשאוה פטורין expresses better the exclusion even in a case where זה אינו יכול וזה אינו יכול.

Summary

The last מיעוט in a פסוק may correspond to the least logical מיעוט. The exclusion of is better expressed by שנים שעשאוה פטורים, than by ולא העושה מקצתה.

Thinking it over

Is the s'"י question (why change from 'שנים שעשאוה ולא העושה מקצתה וכו') connected to what תוספות mentions previously (why the גמרא chose בעשותה), 7 or not?

4

⁶ The phrase ולא העושה את מקצתה can just as easily mean היכול וזה יכול וזה יכול וזה יכול וזה ווק (as it seems from the beginning of the ברייתא), etc. however the phrase שנים שעשאוה indicates even if they both did the entire מלאכה (meaning that neither one is capable of doing it alone, as in the case of זה אינו יכול וזה אינו יכול ווה שינו יכול ווה יכול ווה יכול ווה שינו יכול ווה שינו יכול ווה יכ

⁷ See footnote # 4.